

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/133/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010776
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4325010776.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 24.11.2025, sp. zn. 7PP/37/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 30. decembra 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) na podmieňené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 34T/21/2023 zo dňa 08.12.2023 v spojení s uznesením Okresného súdu Lučenec sp. zn. 34T/21/2023 zo dňa 04.07.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Tos/77/2024 zo dňa 25.09.2024 v trvaní 18 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon so stredným stupňom stráženia. Súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon súčtu pomerných častí uložených nepodmieňených trestov odňatia slobody, avšak materiálne podmienky splnil len čiastočne. Odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním počas doterajšieho výkonu trestu čiastočne preukázal polepšenie, poukazujúc na hodnotenie riaditeľa ústavu, z ktorého vyplýva, že program zaobchádzania sa u neho plní, pričom odporúča podmieňené prepustenie s dohľadom. Uviedol, že skutočnosť, že odsúdený aktuálne dodržiava ústavný poriadok, sama o sebe nepredstavuje dôvod na jeho podmieňené prepustenie, keďže síce v prostredí ústavu preukazuje polepšenie, avšak jeho zjavné kriminálne sklony počas pobytu na slobode neumožňujú súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života. Taktiež poukázal na to, že získanie disciplinárnych odmiernych svedčí o tom, že je schopný rešpektovať určité pravidlá a správať sa podľa spoločenských noriem a zákonov, plniť si svoje povinnosti, ak je pod dohľadom štátnych orgánov, čiže v prípade neustálej kontroly je odsúdený schopný dodržiavať normy správania sa. Mal za to, že podstata podmieňeného prepustenia však netkvie v tom, aby bol odsúdený za dobré správanie, prípadne dobrú prácu vo výkone trestu automaticky prepustený po odpykaní zákonom ustanovenej doby. Očakávanie, že odsúdený po podmieňenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom v prípade osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu. Súd I. stupňa poukázal na odpis registra trestov odsúdeného z ktorého vyplýva, že odsúdený sa opakovane dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti, má 14 záznamov odsúdení, pričom zdôraznil, že odsúdený už bol vo výkone trestu odňatia slobody a mal teda v minulosti možnosť preukázať, že výkon trestu splní svoj účel a viac sa do rozporu so zákonom nedostane, avšak sa dopustil opakovane spáchania skutkov kvalifikovaných

ako trestné činy, za ktoré bol právoplatne odsúdený. Zdôraznil, že v dvoch prípadoch (OS Lučenec sp. zn. 2T/79/2014 a sp. zn. 34T/21/2023) nevyužil dôveru súdu prejavenu mu vo forme podmieneného odsúdenia, v skúšobnej dobe sa neosvedčil a bol mu nariadený výkon trestu. Taktiež v minulosti porušil podmienky podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, keďže sa v skúšobnej dobe opätovne dopustil trestnej činnosti a bolo mu nariadené vykonať zvyšok trestu (OS Zvolen sp. zn. 2T/158/2014), ktorý vykonal dňa 26.10.2022 a už dňa 09.06.2023 sa dopustil ďalšej trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený pod sp. zn. 34T/21/2023 na podmienený trest a v priebehu skúšobnej doby sa dňa 16.04.2024 opäť dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia a ohrozenia pod vplyvom návykovej látky.

Pozitívny záver o prognóze vedenia riadneho života podľa názoru súdu I. stupňa nevyplýval ani z dokazovania vykonaného v oblasti podmienok odsúdeného na jeho začlenenie sa do riadneho života a na zamestnanie sa, ani v oblasti prostredia, v ktorom by po prípadnom prepustení z výkonu trestu, pracoval a žil. Poukázal na to, že skutočnosti uvádzané odsúdeným ohľadne zamestnania, potreby pomoci rodine, resp. o nepriaznivom zdravotnom stave otca odsúdeného, odsúdený totožné argumenty uvádzal už počas konania o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ako to vyplýva aj z uznesenia Okresného súdu Lučenec zo dňa 04.07.2024, teda už v minulosti ho tieto skutočnosti od páchania trestnej činnosti neodradili, z čoho je možné vyvodiť, že do budúcnosti by rodinní príslušníci odsúdeného, resp. zamestnanie, nemuseli byť tak silným faktorom, aby ho odradili počas jeho pobytu na slobode od páchania trestnej činnosti.

Záverom preto uviedol, že na odsúdeného bude potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody až do riadneho skončenia výkonu uloženého trestu a jeho žiadosť ako nedôvodnú zamietol.

Uvedené uznesenie, ihneď po vyhlásení, sťažnosťou napadol odsúdený.

V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že podľa sudcu majú nárok na podmienené prepustenie len tí, ktorí ešte neboli vo výkone trestu, to znamená, že kto bol vo výkone trestu, resp. už odsúdený, nemá nárok na podmienené prepustenie, preto mal za to, že je to porušenie jeho ústavných práv a aj Ústavy SR. Uviedol, že má pochvaly, pracovný prísľub – má poľnohospodárske družstvo, o ktoré sa nevládu rodičia starať, ťažko chorého otca, ktorý potrebuje 24 hodín denne starostlivosť. Žiadal, ak by odvolací súd náhodou rozhodol v jeho neprospech, aby Ústavný súd preskúmal celé rozhodnutie, nakoľko bola porušená Ústava SR, avšak verí, že súd rozhodne spravodlivo a zákonne a verí, že mu súd pomôže a aj jeho rodine, ktorá je pre neho najväčšou motiváciou viesť riadny život.

V ďalšej sťažnosti uviedol, že chce poukázať na pár nezrovnalostí – súd mu vyčíta jeho minulosť a dá sa povedať, že aj budúcnosť, je síce pravda, že v minulosti spravil pár chýb, ktoré naozaj veľmi ľutuje a najmä z toho dôvodu a aj kvôli svojim rodičom sa chce zmeniť a robí všetko preto. Poukázal na konštatovanie súdu I. stupňa o splnení podmienok k podmienenému prepusteniu (citoval odseky) a uviedol, že sudca ho nepozná, ale pán pedagóg a pán riaditeľ áno – podľa ich hodnotenia ako aj ďalších príslušníkov zboru ZVJS to všetko spĺňa. Uviedol, že s ním trávili podstatne viac času ako pán sudca, pričom poukázal na to, že samotný zákonodarca na tieto fakty poukazuje v dôvodovej správe k novele zákona o výkone trestu a zároveň poukázal aj na dôvodovú správu k novele Trestného zákona, kde sa zákonodarca vyjadril, ako aj množstvo odborníkov, že samotný výkon trestu nespĺňa nápravnovú účel – ale naopak, čím dlhšie je odsúdený vo výkone trestu, tým je šanca na jeho nápravu menšia.

Mal za to, že sú porušené jeho ústavné práva, ako aj samotná Ústava SR, ako aj ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Opakovane uviedol, že minulosť si už odpykal a bohužiaľ ju nenapraví, ale budúcnosť môže napraviť a krajský súd mu v tom môže pomôcť, lebo to je motivácia viesť riadny život. Zároveň uviedol, že mu to príde trochu nezmyselné, že načo potom je hodnotenie odsúdeného z ÚVTOS, keď súd na to neprihliada, dokonca si vytvára sám hodnotenie, takže podľa súdu pedagógovia, riaditeľ a ďalší píšú nezmysli, to čo oni zisťujú mesiace, roky a sú tu aj iní odborníci, sociálny pracovník, psychológovi a oni všetci to hodnotenie robia, no načo, keď súd si za pár minút spraví svoje hodnotenie, to znamená, že tí, čo sú viackrát súdne trestaní, už nemajú nárok na „PP“.

Záverom žiadal krajský súd, aby vzal do úvahy hodnotenie, ktoré mu robil ústav Želiezovce, spĺňa všetko čo má, zapája sa do všetkého – jedine tá minulosť, ale prosí súd, aby uznal, že minulosť môže oľutovať, poučiť sa z nej, ale zmeniť ju nedokáže.

Krajský súd v Nitre ako súd nadriadený na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení, súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa rozhodol správne, keď zamietol návrh odsúdeného o podmienčnej prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Súd I. stupňa správne argumentoval, že odsúdený mal formálnu podmienku na podmienčnej prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splnenú po vykonaní súčtu pomerných častí uložených nepodmienečných trestov odňatia slobody (OS Lučenec sp. zn. OT/66/2024 a sp. zn. 34T/21/2023), teda dňa 16.04.2025. Odsúdený vykonáva od 16.10.2024 trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov za spáchaný prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, vo veci vedenej Okresným súdom Lučenec pod sp. zn. 34T/21/2023, s predpokladaným ukončením 16.04.2026 (tento trest mu bol pôvodne uložený podmienene so skúšobnou dobou 2 roky, avšak v skúšobnej dobe, ktorá plynula od 24.01.2024 do 24.01.2026, sa už dňa 16.04.2024 dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne, so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia).

Okrem formálnej podmienky, ktorá určuje dĺžku odpykaného trestu odňatia slobody, po ktorej môže byť odsúdený podmienene prepustený, zákon ustanovuje aj materiálne podmienky, ktoré musia byť splnené spolu s formálnou podmienkou. Materiálne podmienky znamenajú, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Či sú splnené materiálne podmienky, záleží od každého konkrétného prípadu a súd je povinný prihliadať pri posudzovaní žiadosti o podmienčnej prepustenie na všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, na jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, na prostredie, v ktorom pred nástupom do výkonu žil, na celkový doterajší život, povahu a charakter páchanej trestnej činnosti. Rozhodujúcim kritériom je dosiahnutý stupeň prevýchovy odsúdeného.

Prvá podmienka, teda, že odsúdený preukázal plnením svojich povinností a svojím správaním polepšenie, sa preukazuje prostredníctvom príslušného ústavu na výkon trestu v hodnotení odsúdeného. V tomto smere je potrebné poukázať na hodnotenie riaditeľa, kde odsúdený vykonáva trest odňatia slobody. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Želiezovce vyplýva, že odsúdený bol do výkonu trestu dodaný príslušníkmi PZ dňa 18.04.2024 do ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni, disciplinárna odmena mu nebola uložená a ani mu nebol uložený disciplinárny trest. Do ÚVTOS Želiezovce bol premiestnený 04.06.2024, v rámci vnútornej diferenciacie bol umiestnený do diferenciačnej skupiny „B“, stanovený program zaobchádzania plní, o aktivity prejavuje záujem, je aktívnym členom interakčno-tréningovej skupiny „Prevencia alkoholovej závislosti“, do resocializačného alebo výchovno-vzdelávacieho programu v hodnotenom období zaradený nebol. Jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, z radov odsúdených nie je poverený žiadnou funkciou, svoj voľný čas trávi sledovaním televíznych programov, počúvaním rozhlasového vysielať a hraním spoločenských hier, o aktivity v zmysle

ponukového listu kultúrno-osvetovej činnosti v minulosti prejavoval sporadický záujem, aktuálne sa ich zúčastňuje pravidelne. Pracovne zaradený bol v minulosti na viacerých nestrážených pracoviskách s dohľadom (na pracovisku priemyselného charakteru- bol vyradený na návrh psychológa, na pracovisku poľnohospodárskeho charakteru-bol vyradený z dôvodu odstavky prác a na pracovisku priemyselného charakteru). Aktuálne je pracovne zaradený na nestráženom pracovisku s dohľadom drevárskeho charakteru, jeho pracovná morálka je od začiatku na požadovanej úrovni, do činnosti súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného zameraných na udržiavanie čistoty ubytovacích priestorov sa aktívne zapája, disciplinárna odmena mu bola udelená v dvoch prípadoch (09.01.2025 a 03.09.2025), disciplinárny trest mu uložený nebol. V priebehu výkonu trestu svojim správaním a prístupom k plneniu povinností preukázal polepšenie, jeho postoj k trestnej činnosti je kritický, program zaobchádzania plní. Resocializačná prognóza u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné, avšak podmienené prepustenie odsúdeného sa odporúča a zároveň s poukazom na nadužívanie alkoholických nápojov pred výkonom trestu odňatia slobody, odporúča v prípade podmieneného prepustenia nariadiť probačný dohľad s obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

K argumentácii odsúdeného ohľadne poukazovania na jeho nápravu počas výkonu trestu, na kladné hodnotenie z ÚVTOS a naopak, vyčítanie jeho trestnej minulosti súdom I. stupňa nadriadený súd v tomto jednak sčasti poukazuje aj na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS z ktorého záveru síce vyplýva, že podmienené prepustenie odporúča, i keď s probačným dohľadom a obmedzením, avšak na strane druhej jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Zároveň dodáva, že ani podľa názoru nadriadeného súdu nepredstavuje samotná skutočnosť, že sa chce zmeniť, že má pochvaly, pracovný prísľub a odvolávanie sa na starostlivosť o otca, resp. odbremenenie rodičov v poľnohospodárstve, dôvod na jeho podmienené prepustenie a ani nedáva záruku, že by sa v prípade jeho podmieneného prepustenia opätovne nedopúšťal páchania trestnej činnosti. Tvrdenia odsúdeného totiž zostali v rovine nepreukázaných tvrdení, keďže neboli predložené konkrétnymi dôkazmi (písomný sľub zamestnávateľa, reálny plán bývania a pod.). Navyše, obdobné vyhlásenia odsúdený uvádzal aj v minulosti, pričom sa bezprostredne po poskytnutí dôvery opakovane dopustil trestnej činnosti a rodinné pomery (argumentácia chorým otcom a rodinnou situáciou) nemôžu prevážiť nad ochranou spoločnosti, pokiaľ neexistuje dôvodný predpoklad riadneho života odsúdeného na slobode.

V odpise registra trestov odsúdeného sa nachádza 14 záznamov odsúdení a napriek tomu, že mu boli uložené i nepodmienené tresty odňatia slobody, ani uvedená izolácia od spoločnosti nemala na neho dostatočný preventívny a výchovný účinok, keďže sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (necelé 3 mesiace od začatia plynutia skúšobnej doby) dopustil ďalšej trestnej činnosti, za ktorú mu bol uložený nepodmienený trest odňatia slobody (OS Lučenec sp. zn. 0T/66/2024), ako i to, že taktiež nevyužil možnosť viesť riadny život po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody (OS Zvolen sp. zn. 2T/158/2014 – PP 10.03.2016 - OS Martin 3PP/176/2015), kde mu bola uložená skúšobná doba 5 rokov, ktorú však porušil ešte v ten istý rok spáchaním úmyselného trestného činu, za ktorý mu bol uložený nepodmienený trest odňatia slobody a zvyšok nevykonaného trestu odňatia slobody mu bol nariadený. Možno teda konštatovať, že v jeho prípade nie je páchanie trestnej činnosti len sporadickým vybočením zo spôsobu jeho života a vyplývajú z toho dôvodné pochybnosti o tom, či možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Námietku odsúdeného ohľadne porušenia jeho ústavných práv a Ústavy SR nadriadený súd považoval za nedôvodnú, keďže súd I. stupňa postupoval v súlade so zákonom, rozhodnutie je založené na individuálnom, komplexnom a racionálnom hodnotení osoby odsúdeného a odsúdenému bolo umožnené uplatniť všetky jeho procesné práva. Nepriznanie podmieneného prepustenia nepredstavuje zásah do základných práv, ale legitímne uplatnenie diskrečnej právomoci súdu.

Opakovane nadriadený súd považuje za potrebné zdôrazniť, že podmienené prepustenie nie je subjektívnym právom odsúdeného, ale fakultatívnym oprávnením súdu, ktorý musí komplexne posúdiť, či sú splnené formálne aj materiálne podmienky v zmysle ustanovenia § 66 Tr. zák. Aj pri splnení formálnej podmienky súd nie je povinný odsúdeného podmienené prepustiť, pokiaľ nie je dôvodný predpoklad, že bude po prepustení viesť riadny život a zdržovať sa ďalšej trestnej činnosti.

Záveru hodnotenia o resocializačnej prognóze odsúdeného a o riziku recidívy významne oslabujú predpoklad, že odsúdený po prepustení povedie riadny život, pričom samotné odporúčanie riaditeľa ústavu, hoci je relevantným podkladom, na ktorý odsúdený nástojčivo poukazuje, nie je pre súd záväzný

a nemôže nahradiť vlastné hodnotenie súdu založené na celkovom profile odsúdeného (i keď posúdenie súdu odsúdený namieta).

Nadriadený súd taktiež dodáva, že poukazovanie na trestnú minulosť odsúdeného nepredstavuje porušenie jeho základných práv, ale je nevyhnutnou súčasťou posudzovania materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia. Súd je oprávnený (a povinný) hodnotiť správanie odsúdeného v minulosti, najmä to, ako sa osvedčil pri predchádzajúcich benevolentnejších trestnoprávných inštitútoch (podmiennečné odsúdenie, podmiennečné prepustenie), avšak predchádzajúce zlyhania odsúdeného pri opakovaných príležitostiach viesť riadny život na slobode zakladajú dôvodnú pochybnosť, že by sa tentoraz jeho správanie zásadne zmenilo.

Bezproblémové správanie odsúdeného vo výkone trestu je štandardne očakávané a samo osebe nepostačuje na záver o splnení materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia. Rozhodujúci je predovšetkým predpoklad správania sa na slobode, nie iba prispôsobenie sa režimu kontrolovaného prostredia výkonu trestu, tak ako to uviedol i súd I. stupňa.

K návrhu odsúdeného na preskúmanie rozhodnutia (ak bude rozhodnuté v jeho neprospech) Ústavným súdom SR nadriadený súd uvádza, že odsúdený nemá právny nárok domáhať sa toho, aby všeobecný súd, i keď nadriadený súd, inicioval konanie pred Ústavným súdom SR. Ak sa odsúdený domnieva, že došlo k porušeniu jeho základných práv, môže sa obrátiť na Ústavný súd vlastnou ústavnou sťažnosťou, po vyčerpaní zákonných opravných prostriedkov.

Na základe daných skutočností bolo možné konštatovať, že rozhodnutie súdu I. stupňa je správne a zákonné. Nadriadený súd poukazuje na všetky skutočnosti, uvádzané súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, s ktorými sa plne stotožňuje.

Keďže odsúdený dlhodobo a opakovane zlyháva pri menej prísnych formách trestania, predchádzajúce podmiennečné odsúdenia a podmiennečné prepustenie nevedli k jeho náprave, riziko recidívy zostáva reálne a nie iba hypotetické, bude i naďalej potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody až do riadneho skončenia výkonu uloženého trestu, pretože za týchto okolností nie sú splnené podmienky na jeho podmiennečné prepustenie ani pri prípadnom súčasnom uložení skúšobnej doby s probačným dohľadom nad jeho správaním.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti, ako aj dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia súdu I. stupňa, nadriadený súd rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol, keď nezistil ani žiadne nesprávnosti v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.